

Konsistorium, efter Ministeriets Begjæring, under 28de August 1902 en Udtalelse fra det lægevidenskabelige Fakultet.

— I Skrivelse af 21de Juni 1901 meddelte Kirke- og Undervisningsministeriet Konsistorium, at Indenrigsministeriet havde udbedt sig en Udtalelse fra Ministeriet med Hensyn til, at Krigsministeriet havde henstillet, om der ikke, uagtet *det metriske System* ikke var indført ved Lov, maatte være Anledning til at anordne bestemte Forkortelser i Betegnelserne for de metriske Maal anvendte i Statstjenesten, saaledes at ikke hver Statsmyndighed brugte sin særegne Betegnelse. Ministeriet udbad sig Konsistoriums Yttringer herom. Konsistorium indsendte under 19de Oktober s. A. en Erklæring fra det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, hvori dette udtalte, at Ulemperne ved at slaa en Ordning fast med Hensyn til Forhold, som i en nær Fremtid kunde ventes at blive gjorte til Gjenstand for Lovgivning, vare større end de, der vilde være ved foreløbig at undvære en saadan Ordning. Hvis et Valg mellem den tyske og den franske Ordning skulde træffes, vilde et Flertal af Fakultetet foretrække den franske Ordning. Fakultetet vedlagde en udførlig Discussion af Spørgsmaalene, som var afgivet til Fakultetet af dets Medlem, Professor, Dr. phil. Thiele.

— Et fra Ministeriet modtaget Exemplar af et Særtryk af den af det geologiske Selskab i Berlin udarbejdede Piece om Oprindelsen til og Forberedelsen af den tyske *Expedition til Sydpolen* blev af Konsistorium afgivet til Universitetsbibliotheket.

IX. Det akademiske Legat- og Stipendievæsen.

1. Forandringer i de fundatsmæssige Bestemmelser for enkelte Legater eller nærmere Regler for disse.

a. *Hassagers Kollegium.*

Angaaende Ændringer i Fundatsen for Kollegiet henvises til S. 96.

b. *Skeels Legat.*

Efter at Kammerherre, Oberstlieutenant H. Fr. Skeel den 25de Oktober 1901 var afgaaet ved Døden, anerkjendte Konsistorium under 4de December s. A. Kammerherre, Hofjægermester, Greve F. C. R. Scheel som berettiget til at overtage Patronatet for det Skeelske Legat.

c. *J. L. Smiths Legat.*

Da J. L. Smiths Legats Renter ved Kapitalens Forøgelse vare voxede saa betydelig, at der for 1902 vilde kunne paaregnes et aarligt Overskud for Legatet af ca. 1600 Kr., vedtog den akademiske Lærerforsamling, efter Forslag af Konsistorium, under 29de Maj s. A., at der af Legatets Midler oprettedes en ny Portion paa 1000 Kr. for Kandidater, og at en af Portionerne paa 600 Kr. for Kandidater blev forhøjet til 1000 Kr., alt første Gang at udbetale i Juni Termin s. A., samt at Resten af den aarlige Forøgelse indtil videre oplagdes.

2. De med Universitetet forbundne Kollegier.

a. *Borchs Kollegium.*

Efter Eforens Indstilling bifaldt Konsistorium under 25 Juni 1902, at der af Kollegiets Kasse maatte ydes dens Læsestue et ekstraordinært Tilskud en Gang for alle af 50 Kr.

b. *Elers' Kollegium.*

Efter Eforens Indstilling meddelte Konsistorium under 23de April 1902 Tilladelse til, at Alumnus paa Kollegiet, Stud. jur. N. N. maatte opholde sig paa Landet i Tiden Maj til medio Juli s. A.

— Portner ved Kollegiet C. L. Christiansen fratraadte paa Grund af Alder og Svagelighed Stillingen ved Udgangen af Oktober 1901. Ved hans Afgang blev der af Konsistorium tildelt ham et Gratiale paa 100 Kr. af Legaternes Overskudsfonds Renter. Efter Eforens Indstilling udnævnte Konsistorium under 18de September s. A. Civilarbejder ved Hærens Laboratorium *Theodor Frederik Johnsen* til Portner ved Kollegiet fra 1ste November s. A.

c. *Hassagers Kollegium.*

Ændringer i Kollegiets Fundats.

I Sommeren 1900 blev der af den daværende Efor for Hassagers Kollegium, Professor, Dr. jur. H. Matzen udfærdiget Opslag om Bortgivelsen af Alumnuspladserne paa Kollegiet, som blev taget i Brug i September s. A.; der blev deri tillagt de første Alumner en aarlig Sum af 80 Kr. til hver. Den i September s. A. tiltraadte nye Efor, Professor, Dr. phil. M. Cl. Gertz valgte da at fordele dette Beløb saaledes, at Alumnerne fik $\frac{1}{10}$ af det i hver af de 10 Maaneder September til Juni, i hvilke Maaneder de regelmæssig opholde sig paa Kollegiet.

I Skrivelse af 28de Oktober 1901 indberettede Eforen til Konsistorium, at Revisionen ved Aflæggelsen af det første Aars Regnskab — i Henhold til § 3 in fine i Kollegiets Fundats af 27de Januar 1898, jfr. Univ. Aarb. f. 1897—98 S. 709—11, hvori det hedder: „Efter at de ommeldte Udgifter ere afholdte og den foran omtalte Sum henlagt til Reservefonden, uddeles de tilovers værende Renter i hver Termin til Stipendier for Alumnerne“ — havde gjort Indsigelse mod den fulgte Fremgangsmaade ved Bestemmelsen af Stipendiebeløbets Størrelse og Beløbets Fordeling. I Henhold til Eforens Besvarelse havde Revisionen og Decisionen ladet sin Anke over det første Aars Regnskab falde, men krævet, at Fundatsen skulde forandres, for at den hidtil fulgte Fremgangsmaade kunde godkjendes fremdeles.

Under 22de November 1901 indberettede Konsistorium til Ministeriet, at Eforen nu ansøgte om, at der maatte foretages Ændringer i Kollegiets Fundats, og at Sagen gjentagne Gange havde været til Forhandling i Konsistorium, hvor Professor, Dr. jur. Matzen som Executor testamenti i afdøde Enkepastorinde Hassagers Bo og som Kollegiets første Efor havde meddelt Oplysninger angaaende Legatstifterindens Ønske om, at der særlig blev sørget for Alumnerne, hvilket ogsaa fremgik af Enkepastorinde

Hassagers Testamente og de dertil hørende Kodicciller, i hvilke Kollegiets Kapitalfond forøgedes med dette Formaal for Øje.

I Henhold til Eforens Indstilling og de i Konsistoriums Møder stedfundne Forhandlinger ansøgte Konsistorium om, at der maatte blive søgt kgl. Stadfæstelse paa de nedenfor anførte Ændringer i Kollegiets Fundats.

Ved Skrivelse af 5te December 1901 tilstillede Ministeriet Konsistorium følgende Konfirmation af s. D. paa Ændringer i Fundatsen for Hassagers Kollegium:

Vi Christian den Niende, o. s. v.

Gjøre vitterligt: at Vi efter derom allerunderdanigst Ansøgning og Begjæring allernaadigst ville have følgende Ændringer i den under 27de Januar 1898 allerhøjest konfirmerede Fundats for „Hassagers Kollegium“:

I § 3 indsættes som 3die Stykke:

„Endvidere udredes der af Renterne et aarligt Stipendium til Alumnerne. Stipendiebeløbets Størrelse fastsættes af Konsistorium med passende Tidsmellemrum efter Indstilling af Eforus, som efter sit Kjendskab til Kollegiets Formueforhold til enhver Tid maa afgive et Skjøn om, hvor stort Beløbet kan blive. Beløbet uddeles af Eforus til Alumnerne med $\frac{1}{10}$ for hver af Maanederne fra September til Juni.“

I Stedet for den sidste Sætning i § 3: „Efter at de ommeldte Udgifter ere afholdte og den foran omtalte Sum henlagt til Reservefonden, uddeles de tilovers værende Renter i hver Termin til Stipendier for Alumnerne.“ sættes:

„For saa vidt der herefter og efter at det er opgjort, hvilken Beholdning der vil være at overføre til Kollegiets Udgifter i det følgende Halvaar, endnu bliver noget tilovers af Renterne, fordeles denne Rest ved Slutningen af hvert Aar mellem de Studerende, der paa den Tid ere Alumner paa Kollegiet.“

— I Henhold til Eforens Indstilling bifaldt Konsistorium under 7de Juni 1902, at det aarlige Stipendium, der vilde være at udrede til de 3 under s. D. fra 1ste September s. A. udnævnte nye Alumner paa Kollegiet, indtil videre fastsættes til 60 Kr. aarlig.

3. Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet.

I Skrivelse af 16de April 1892 til Stipendiebestyrelsen bemærkede det filosofiske Fakultet, at det, efter at have bragt i Erfaring, at Stipendiebestyrelsen ikke havde ment at kunne tildele den af Fakultetet som Nr. 1 indstillede Ansøger Kommunitetsstipendiet af Hensyn til hans ikke fuldt tilfredsstillende Artiumskarakter, skulde oplyse følgende. Indstillingerne foretoges for det filosofiske Fakultets Vedkommende altid i Fakultetets Møde og paa den Maade, at de Universitetslærere, der gennem deres Virksomhed havde personligt Kjendskab til vedkommende Studerende, udtalte sig om disses Evner, Flid og Fremgang, hvorpaa det samlede Fakultet paa Grundlag af disse Oplysninger vedtog den Orden, i hvilken der burde indstilles. Det turde vistnok siges, at der ad denne Vej opnaedes den paalideligste sagkyndige Dom over Ansøgernes Værdighed,

og særlig for den, der blev indstillet først af alle, burde den Omstændighed, at han i sin Tid havde bestaaet Artium med nogle Points færre end sine Konkurrenter, formentlig ikke kunne opveje en saadan anbefaling. Fakultetet kunde derfor ikke undlade at udtale sin Beklagelse af den ved denne Lejlighed opkomne Uoverensstemmelse. Fakultetet henstillede derhos, om det ikke maatte findes rigtigt, naar dets Erklæring over Ansøgere til et Stipendium officielt var indhentet, da ogsaa at give dette Meddelelse om, hvorledes Fordelingen var faldet ud.

Stipendiebestyrelsen bemærkede i Skrivelse af 7de Maj s. A. til Fakultetet, at Stipendiebestyrelsen, hvem det ifølge Reglement af 11te Februar 1848 § 3 paahvilede at udnævne Kommunitetsalumner, og som havde det hermed forbundne Ansvar, vel vilde tage særdeles Hensyn til Fakulteternes Indstillinger, men maatte forbeholde sig i det enkelte Tilfælde at træffe Afgjørelsen efter samtlige de Oplysninger, som forelaa for den. Meddelelse om Bortgivelsen skete for Kommunitetsstipendiets som for andre akademiske Understøttelsers Vedkommende ved Opslag, og Stipendiebestyrelsen saa ingen tilstrækkelig Grund til at gjøre Afgivelse fra denne Regel særlig med Hensyn til et enkelt Fakultet.

-- Ifølge Reglement for Regensbeneficiet og Kommunitetsstipendiet af 11te Februar 1848 § 4 Nr. 3 ere „tvende af de Studerende, som hidkomme til Universitetet fra Frederiksborg lærde Skole, under Forudsætning af, at de ved Examen artium eller Afgangsexamen have opnaaet Laudabilis eller første Karakter, berettigede til strax at nyde Kommunitet og Regens“. Under 14de September 1901 fandt Stipendiebestyrelsen sig foranlediget til af følgende Grunde at andrage hos Ministeriet om Tiladelse til at afvige fra denne Bestemmelse. Medens der ellers i Almindelighed havde været et stort Antal kvalificerede Ansøgere, der konkurrerede om disse to privilegerede Pladser, og Valget mellem de to, der skulde foretrækkes, ofte kunde være meget vanskeligt, stillede Forholdet sig ved den da forestaaende Bortgivelse af Kommunitetsstipendiet saaledes, at der i Sommeren 1901 kun var *en* fra Frederiksborg Skole dimitteret Student med første Karakter, der søgte om Stipendiet, og at som Følge deraf Privilegiet med Hensyn til den ene Plads ikke kunde komme nogen kvalificeret Ansøger til gode. Helt anderledes stillede Sagen sig i 1899, da der var 7 Studenter med første Karakter fra den nævnte Skole, og mange i høj Grad kvalificerede Ansøgere om de privilegerede Pladser maatte forbigaa. Af disse sidste Ansøgere søgte nu igjen 3 om Kommunitetet; disse havde henholdsvis 110, 97 og 90 Points. Det vilde være meget ønskeligt, om en af disse Ansøgere kunde hjælpes med den privilegerede Plads, der ikke kunde besættes med nogen Student fra 1901. En saadan Afgjørelse laa vel udenfor Ordene i Reglementets Bestemmelse, men var tidligere blevet bevilget af Ministeriet ved Skrivelser af 24de September 1887 og 14de September 1898, jfr. Univ. Aarb. f. 1887—88 S. 368—69 og f. 1898—99 S. 102—3, i hvilke Tilfælde Stipendiebestyrelsen havde henvendt Opmærksomheden paa, at man ved at udvide Bestemmelsen i Reglementet til at give Ansøgere, dengang henholdsvis fra 1886 og 1897, Ret til at konkurrere ikke traadte nogen Berettigedes Krav i Vejen, og Und-

ladelsen af at besætte den ledige Plads kun vilde bevirke, at Kommunitetet besparede Pengene. Stipendiebestyrelsen tilføjede, at der af Studenter fra 1900 fra Frederiksborg Skole kun var to Ansøgere, der begge fik Stipendiet.

I Henhold til Stipendiebestyrelsens Indstilling meddelte Ministeriet under 19de September 1901 Stipendiebestyrelsen Bemyndigelse til at tillægge en af de Studenter, der i 1899 vare dimitterede fra Frederiksborg lærde Skole med første Karakter, den ene af de for Studenter fra denne Skole i 1901 forbeholdte privilegerede Portioner af Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet, hvortil der ikke fandtes nogen kvalificeret Ansøger fra det sidste Aar.

— Ved Skrivelser af 25de September 1901 og 3die Marts 1902 tilstod Ministeriet to Studenter extraordinære Understøttelser af Kommunitetets Midler af samme Størrelse som den, der tilkommer de ifølge Reglement af 11te Februar 1848 § 4 Nr. 2 privilegerede færøiske Studenter, for den ene fra 1ste September 1901 at regne og for den anden fra 1ste Marts 1902 at regne. Stipendiebestyrelsen og Konsistorium havde anbefalet Andragenderne under Henvisning til de forskjellige Tilfælde, hvor der tidligere var blevet tilstaaet paa Island, Færøerne og Grønland fødte Studenter, der i en eller anden Retning ikke opfyldte Betingelserne i Reglementets § 4 Nr. 1 og 2, lignende Understøttelser, jfr. Univ. Aarb. f. 1885—86 S. 97, 1890—91 S. 583, 1892—93 S. 77, 1893—94 S. 423, 1894—95 S. 720, 1897—98 S. 721, 1898—99 S. 103, 1899—1900 S. 440 og 1901—1902 S. 809. Stipendiebestyrelsen meddelte med Hensyn til Ansøgerne følgende Oplysninger: *a.* Ansøgeren var født paa Færøerne i 1881, hvor hans Fader var Distriktslæge fra 1880—92, da han paa Grund af Sygdom maatte opgive sit Embede dér; han praktiserede derefter som Læge paa Sjælland indtil 1897, i hvilket Aar han afgik ved Døden. Ansøgeren blev optaget i Herlufsholm Skole i 1894 og dimitteret derfra i 1901 med første Karakter. Moderen havde kun en ringe Pension, en Datter i Hjemmet og en Søn paa Herlufsholm. *b.* Ansøgeren var Søn af en Kongsbonde paa Færøerne og født dér i 1872; kom 23 Aar gammel ned til Danmark, hvor han om Sommeren arbejdede som Tømmersvend og i Vintertiden opholdt sig paa Højskoler (Vallekilde og Askov); under Opholdet dér vaagnede der stor Lyst hos ham til at blive Præst paa Færøerne; han besluttede i 1898 at studere, tog — med ringe Forkundskaber — i 1899 4de Klasses Hovedexamen med et godt Resultat, indmeldte sig i Sommeren 1901 til Studenterexamen, men maatte under Examen indlægge sig paa et Hospital paa Grund af Tyfus. Efter et Ophold paa Landet, indstillede han sig til Afgangsexamen i Januar 1902; opnaaede kun anden Karakter, et Resultat, der væsentlig maatte tilskrives hans Sygdom. Ansøgeren var anbefalet af en stor Del bekendte Mænd, der alle udtalte sig særdeles gunstigt om ham.

— Ved Skrivelse af 5te Juli 1902 bifaldt Ministeriet, efter Stipendiebestyrelsens og Konsistoriums Indstilling, at Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet tildeltes Student N. N., der i Sommeren 1901 havde bestaaet Afgangsexamen ved Reykjavik Skole, som privilegeret, dog paa

Betingelse af at han gav Møde og lod sig immatrikulere ved Universitetet ved Sommerferiens Udløb, og saaledes at Stipendierne tildeltes ham for et Tidsrum af 3 Aar fra 1ste September 1902 at regne. Stipendiebestyrelsen havde bemærket, at Ansøgeren ifølge Lægeattest ikke havde set sig i Stand til i Sommeren 1901 at rejse hertil for at fortsætte sine Studier. Da det kunde befrygtes, at islandske Studenter ved Ansøgningens Bevilgelse skulde opsætte at komme herved længere Tid efter Examen, anbefalede Stipendiebestyrelsen, at Stipendierne kun tildeltes Ansøgeren for 3 Aar.

— Stipendiebestyrelsen meddelte ved Skrivelse af 11te Januar 1902 Stud. med. N. N. Fritagelse for at indsende Flidsattest for Efteraarshalvaaret 1901, da han havde været syg i Halvaaret; ved Skrivelser af 31te Oktober, 13de November og 3die December 1901 4 Studd. jur., der havde villet indstille sig til den juridiske Fællesprøve i Vinteren 1901—1902, Tilladelse til at indsende Attest for kun 3 ugentlige Timers Skriveøvelser i Efteraarshalvaaret 1901; ved Skrivelse af 9de December 1901 3 Studd. jur. Tilladelse til at indsende Attest for kun 4 ugentlige Timers Forelæsninger i Efteraarshalvaaret 1901; ved Skrivelser af 12te December 1901 og 4de Januar 1902 2 Studd. theol., der havde villet indstille sig til den theologiske Embedsexamen i Vinteren 1901—1902, henholdsvis Fritagelse for at indsende Attest for Forelæsninger og Attest for kun 4 Timers ugentlige Forelæsninger i Efteraarshalvaaret 1901.

— Ved Skrivelser af 12te Maj og 9de Juni 1902 meddelte Stipendiebestyrelsen 5 Studd. theol. Tilladelse til at indsende Attest for kun 3 ugentlige Forelæsningstimer i Foraarshalvaaret s. A. og ved Skrivelse af 30te April s. A. en Stud. jur. for kun 5 ugentlige Forelæsningstimer i samme Halvaar.

— Da Kommunitetsalumnus, Stud. mag. N. N., der med Stipendiebestyrelsens Tilladelse var rejst til Island i Sommeren 1901, ikke endnu var vendt tilbage hertil Byen i Slutningen af September, meddelte Stipendiebestyrelsen under 3die Oktober s. A. Regensprovsten, at de for Juni, Juli og August s. A. oplagte Stipendier vare forbrudte for Studenten.

— Et Andragende fra Stud. jur. N. N., der var bleven rejiceret ved den juridiske Fællesprøve i Maj 1902, om Tilladelse til at maatte oppebære Kommunitetsstipendiet til 1ste September s. A., blev afslaaet af Stipendiebestyrelsen ved Skrivelse af 26de Maj s. A.

— I Anledning af at en Kommunitetsalumnus i Juni 1902 kun havde opnaaet Karakteren tg. ved den filosofiske Prøve, meddelte Stipendiebestyrelsen under 14de s. M. Regensprovsten, at den tiltraadte den af ham fremsatte Udtalelse om, at der hermed forholdtes som hidtil.

— Da Stud. med. N. N., der var udnævnt til Regensalumnus i September 1898, i Sommeren 1902 blev rejiceret ved den lægevidenskabelige Forberedelsesexamen, meddelte Stipendiebestyrelsen Regensprovsten, at Studentens Stipendier inddroges fra 1ste Juli s. A.

— Ved Skrivelse af 14de Juni s. A. meddelte Stipendiebestyrelsen Tilladelse til, at Regensbeneficiet for Juni, Juli og August s. A. udbetaltes til Kommunitetsalumnus, Stud. mag. N. N., der var blevet rejiceret ved

den skriftlige Del af Skoleembedsexamen under det filosofiske Fakultet i Juni s. A., medens Kommunitetsstipendiet strax inddroges.

— Da Stud. med. N. N. og Stud. theol. N. N., der begge oppebar Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet, i Juli 1901 vare blevne ansete med Bøder for at have foraarsaget Gadeuorden, blev den modtagne Udskrift af Sagen af Konsistorium tilstillet Regensprovsten, der meddelte Studenterne en alvorlig Irettesættelse. Ligeledes blev Udskrifter af Sager, ifølge hvilke Stud. jur. N. N. og Stud. jur. N. N., der begge oppebar Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet, henholdsvis i August 1901 og i April 1902 vare blevne ansete med Bøder for at have foraarsaget henholdsvis Gadeuorden og Uorden paa en Vinkjælder, tilstillede Regensprovsten, der meddelte Studenterne en alvorlig Irettesættelse.

— Et Andragende fra Stud. jur. N. N. om, at han, naar han havde taget den juridiske Embedsexamen, maatte vedblive at nyde Kommunitetsstipendiet, medens han studerede Statsvidenskab, blev afslaaet ved Stipendiebestyrelsens Skrivelse af 26de Maj 1902.

— Ved Skrivelser af 18de September 1901, 18de Marts, 12te Maj og 9de Juni 1902 meddelte Stipendiebestyrelsen fire Kommunitetsalumner, af hvilke to hidtil havde studeret Medicin, en Theologi og til Skoleembedsexamen (Sprog), Tilladelse til at beholde deres Stipendier, uagtet de nu agtede at studere henholdsvis en Jura, to til Skoleembedsexamen (Sprog) og en Jura.

— I Anledning af Andragender fra Kommunitetsalumner om Tilladelse til paa Grund af Sygdom midlertidig at opgive Kommunitetsstipendiet med Udsigt til paany at erholde det for den resterende Stipendietid, naar de gjenoptoge Studierne her i Staden, meddelte Stipendiebestyrelsen: Stud. mag. N. N. og Stud. med. N. N. Tilladelse til at opgive Stipendiet henholdsvis i et Aar og $\frac{1}{2}$ Aar fra 1ste September 1901 for at tage Ophold paa Landet, Skrivelser af 6te September og 3die Oktober s. A., for den sidstnævnte yderligere til 1ste September 1902, Skrivelse af 17de Februar s. A.; Stud. med. N. N. og Stud. med. N. N. i $\frac{1}{2}$ Aar fra 1ste Marts 1902 for at tage Ophold paa Landet, Skrivelser af 17de Februar og 19de Marts s. A., og Stud. jur. N. N. i et Aar fra 1ste September s. A. for at opholde sig i sit Hjem paa Island, Skrivelse af 14de Juni s. A.

— Ved Skrivelse af 31te Oktober 1901 meddelte Stipendiebestyrelsen Kommunitetsalumnus, Stud. theol. N. N. Tilladelse til paa Grund af Sygdom at tage paa Landet i November og December s. A.

— Under 14de Juni 1902 meddelte Stipendiebestyrelsen en Kommunitetsalumnus Tilladelse til at oppebære Kommunitetsstipendiet, medens han i Sommeren s. A. aftjente sin Værnepligt som Underlæge i Hæren.

— Under 4de Juli 1902 meddelte Stipendiebestyrelsen 5 Kommunitetsalumner Tilladelse til at være borte fra Byen i September s. A. i Anledning af, at de som polytekniske Studerende i denne Maaned skulde foretage Opmaalingsarbejder.

— Stipendiebestyrelsen meddelte ved Skrivelse af 17de Maj s. A. syv Kommunitetsalumner Tilladelse til at rejse til deres Hjem paa Island

fra 27de s. A. indtil de første Dage i September s. A. og en Kommunitetsalumnus til at rejse til sit Hjem paa Færøerne fra 25de Maj til 1ste September s. A.

— Fra Regensprovsten modtog Stipendiebestyrelsen under 21de Maj 1902 et Andragende fra islandske Kommunitetsalumner om Tilladelse for disse Alumner til, ligesom andre Kommunitetsalumner, at rejse til deres Hjem om Sommeren i Tiden fra 9de Juni til 1ste September. Regensprovsten bemærkede i denne Anledning følgende. De særlige Regler, som Stipendiebestyrelsen for Tiden fulgte med Hensyn til islandske Kommunitetsalumners Hjemrejse fandtes gjengivne i Samling af de for Universitetets Legater gjældende Bestemmelser § 24 i Slutn., jfr. nærmere Univ. Aarb. f. 1875—76 S. 79. Paa sidstnævnte Sted oplystes det, at disse Regler vare motiverede ved det hyppigt forekomne Misbrug, at vedkommende Student allerede i det første eller andet Aar efter sin Ankomst til Universitetet søgte om Tilladelse til at rejse hjem til Island under Angivelse af atter at ville vende tilbage til Universitetet efter 2 à 3 Maaneders Forløb, men i Stedet derfor blev borte uden atter at lade høre fra sig og saaledes i nogle Maaneder vedblev at hæve Stipendium, skjønt han faktisk havde opgivet at studere. Derhos maatte den ydede Stipendiehjælp i saadanne Tilfælde ordentligvis anses for spildt. Af disse Grunde besluttede Stipendiebestyrelsen, at den kun under aldeles særegne Forhold vilde tilstaa de islandske Studerende at rejse hjem i de to første Aar af deres Stipendietid og selv da kun under den Betingelse, at Stipendiet ikke blev udbetalt den Paagjældende, saa længe Rejsetilladelsen varede, men først, naar han inden dennes Udløb vendte tilbage til Universitetet. Undlod han derimod dette, vilde det midlertidigt tilbageholdte Stipendium være forbrudt. Det var disse Regler, som nu ønskedes ændrede. Hovedsynspunktet i denne Sag syntes at maatte være det, at der ikke i Henseende til Hjemrejse i Sommerferien blev gjort anden Forskjel mellem islandske Kommunitetsalumner og andre end den, der paakrævedes af og var nyttig til Imødegaaelse af visse Misbrug af Stipendiet, som erfaringsmæssigt særligt truede fra de islandske Studenters Side. Det syntes derfor, at de islandske Kommunitetsalumner ligesom andre burde have Ret til uden særlig Ansøgning derom at rejse hjem i Tiden fra 9de Juni til 1ste September. Opretholdelse af den Regel, at de islandske Studerende ikke maatte rejse til deres Hjem uden særlig Tilladelse hertil fra Stipendiebestyrelsens Side, og Nægtelsen af denne Tilladelse i de to første Studieaar havde vist sig ganske unyttig til Modarbejdelse af de ovenfor omtalte Misbrug. Naar en islandsk Student efter et etaarigt eller toaarigt Ophold ved Universitetet ikke ønskede at blive her længere, rejste han — det var oftere forekommet i de 6 Aar han havde været Regensprovst — simpelthen hjem uden Tilladelse. Mod dette Misbrug kunde intet virksomt Kautel opstilles. Paa den anden Side var det netop ofte i Begyndelsen af Studietiden, at de islandske Studenter mest længtes hjem, og paa dette Tidspunkt havde gennemsnitlig de færreste Tilknytningspunkter for et sundt og forfriskende Ophold i Sommerferien hernede. Derimod burde den gjældende Regel om, at islandske Studenters Stipendier tilbage-

holdtes under deres Hjemrejse og forbrydes, naar de ikke i rette Tid vende tilbage, formentlig bibeholdes. Denne Forholdsregel havde utvivlsomt vist sig nyttig til Imødegaaelse af erfaringsmæssigt forekomne Misbrug af Stipendiet. Men til effektiv Gjennemførelse af denne Forholdsregel vilde det selvfølgelig, naar Nødvendigheden af Tilladelse til Hjemrejse bortfaldt, være fornødent, at det bestemtes, at ingen islandsk Student maatte rejse hjem uden skriftlig Attest fra Regensprovsten om, at han havde foretaget den, ogsaa for andre Alumner foreskrevne Anmeldelse om sin Hjemrejse. Med Hensyn til de islandske Alumners særlige Adgang til at erhverve Stipendiebestyrelsens Tilladelse til Hjemrejse udenfor Tidsrummet fra 9de Juni til 1ste September (ordentligvis fra Slutningen af Maj til 1ste September) var der formentlig ikke Grund til at udtale nogen Forandring.

Ved Skrivelse af 18de Juni 1902 meddelte Stipendiebestyrelsen Regensprovsten, at den havde vedtaget, „at det fremtidig skal være de islandske Kommunitetsalumner tilladt at rejse til deres Hjem i Tiden fra 9de Juni til 1ste September, dog kun efter at de have erholdt skriftlig Tilstaaelse fra Regensprovsten om, at de for ham have anmeldt deres Hjemrejse, og iøvrigt under Iagttagelse af de hidtil fulgte Regler med Hensyn til Stipendiernes Tilbageholdelse indtil Tilbagekomsten og deres Fortabelse, naar den ikke finder Sted i rette Tid. Ønske islandske Kommunitetsalumner at rejse udenfor de anførte Tidspunkter, bliver derom at indgive Ansøgning til Stipendiebestyrelsen.“

4. Forhøjelse af Bevillingen til syge Regensalumners Kur og Pleje og dens Udvidelse til at gjælde alle Kommunitetsalumner m. m.

Fra Universitetets Kvæstor modtog Konsistorium under 14de Oktober 1901 et Forslag om, at det i Kommunitetets Budget for Bevillingen til syge Regensalumners Kur og Pleje anslaaede Beløb af 900 Kr. søgtes forhøjet med 600 Kr. til 1500 Kr., at Bevillingen udvidedes til at gjælde for „Syge Regens- og Kommunitetsalumners Kur og Pleje“, saaledes at den af den Grund forhøjedes fra 1500 Kr. med 1000 Kr. til 2500 Kr., samt at Honoraret for Lægen ved Regensen og Kollegierne paa Grund af hans derved forøgede større Arbejde søgtes forhøjet fra 800 Kr. til 1000 Kr.

Kvæstor bemærkede i sin Skrivelse følgende. Ved Reglement for Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet ved Kjøbenhavns Universitet af 11te Februar 1848 § 10 blev bestemt: „Af Kommunitetets Kasse maa anvendes et Beløb af indtil 200 Rdlr. (400 Kr.) aarlig til syge Regensalumners Kur og Pleje paa Hospitalet. Og skal den hidtil stedfundne Indeholdelse af Kommunitetstipendiet for saadanne syge Alumner falde bort.“ Den Omstændighed, at ikke samtlige Kommunitetets Alumner her bleve medtagne, men ikkun de, der tillige nyde Regensbeneficiet, havde sin nærliggende Grund i, at der, naar en Regensalumnus blev syg, var et særligt Hensyn at tage til hans Kontubernal og i det hele til de øvrige Beboere af Regensen, saaledes at Anbringelsen af den syge Regensalumnus paa et Hospital blev et Krav i selve Regensens Interesse. Uden Forøgelse af ovennævnte Bevilling, der med 400 Kr. gik over i de aarlige

Finanslove, blev ved kgl. Resol. af 8de Juli 1874, jfr. Univ. Aarb. f. 1873—75 S. 151—52, ovennævnte Bestemmelse om Regensalumners Kur og Pleje paa *Hospitalet* forandret derhen, at Beløbet ogsaa kunde benyttes i samme Øjemed *udenfor* de egentlige Hospitaler. Denne Forandring havde ikke nogen Indflydelse paa Affattelsen af de aarlige Finanslove, thi i disse var Bevillingen 400 Kr. fra først af, jfr. Anmærkningerne til Finanslovforslaget for 1850—51 Udgiftsbilag VII Side 83, gaaet over med Betegnelsen „Til Regensalumners Kur og Pleje“, altsaa *uden Ordene* „paa *Hospitalet*“. Med Finansaaret 1881—82, jfr. Rigsdagstidende 1880—81 Tillæg A. Sp. 633—34, indtraadte en Forhøjelse af den her ommeldte Konto med 200 Kr. til 600 Kr., grundet paa Kontoens Anvendelse ogsaa til Regensalumners Behandling ved Specialister, derunder Øjen- og Tandlæger. Endelig blev ved Finansloven for 1896—97, jfr. Rigsdagstidende 1895—96 Tillæg A. Sp. 1037—38, denne Konto forhøjet med 300 Kr. til sit nuværende Beløb 900 Kr., idet Beløbet derhos udtrykkelig er betegnet som *anslaaet* i Overensstemmelse med den allerede i Anmærkningerne til Finanslovforslaget for 1881—82 fremsatte Opfattelse af Kontoen.

Af den som Bilag 1 vedlagte Oversigt for de 5 Finansaar, der vare forløbne siden 1896—97, vilde det ses, at den anslaaede Bevilling 900 Kr. gennemsnitlig var overskreden med 694 Kr. 48 Ø., hvorhos der var givet Oplysning om Anvendelsen af de medgaaede Beløb i det enkelte. Til Hospitalsophold for Regensalumner — derunder indbefattet saavel her som i det følgende de Alumner, der ikke bo paa Regensen, men oppebære den paa Finansloven bevilgede Huslejegotgjørelse — var gennemsnitligt ikkun medgaaet 228 Kr. 19 Ø., eller $14\frac{3}{10}$ pCt., af den gennemsnitlige Regnskabssum 1594 Kr. 48 Ø. for Kontoen. Herved maatte endda mærkes, at der i 1899—1900 ganske usædvanligt til Hospitalsophold for en eneste Alumnus var medgaaet 501 Kr. 25 Ø., en tilfældig Omstændighed, der betydeligt havde forhøjet ovenanførte Gjennemsnits Tal. Derimod var der til Behandling ved Specialister — derunder Massage — gennemsnitligt medgaaet ialt 1099 Kr. 5 Ø., eller $68\frac{9}{10}$ pCt., af den gennemsnitlige Regnskabssum 1594 Kr. 48 Ø. for Kontoen. Først og fremmest havde Bevillingen gjort det muligt at afværge Tandsygdomme ved Plombering og at erstatte Mangelen af Tænder ved Indsættelsen af nye, ligesom ogsaa at forskaffe Regensalumnerne Brillen og Pincenez samt at afhjælpe Hals-, Øre- og Næsesygdomme hos dem. Det fremgik heraf, at den i Reglementet af 1848 paa Hospitalsophold for Regensalumner beregnede Bevilling havde erholdt et helt andet Præg ved den Udvidelse til Behandling af Specialister, som var indtraadt i Medfør af Bevillinger paa Finanslov, og det turde siges, at Regensalumnerne viste deres Anerkjendelse af Lovgivningsmagtens Velvillie imod dem, idet de mere og mere henvendte sig til Regenslægen for ved hans Foranstaltning at faa deres Tænder og Øjne i Orden og overhovedet i Tide afværge Sygelighed. Denne væsentlige Forandring i Bevillingens Formaal syntes at maatte fremkalde Tanken om at søge Bevillingen udvidet til at omfatte samtlige Kommunitetsalumner, altsaa ogsaa dem, der ikke nyde Regensbeneficiet.

Det vilde være bekendt, at alle Regensalumner tillige ere Kommu-

nitetsalummer, men at der er en Del af disse sidstnævnte, der ikke bo paa Regensen, enten fordi der ikke her er Plads til dem, eller fordi de efter deres særlige Forhold maa ønske at bo andetsteds. Talforholdet i denne Henseende vilde fremgaa af vedlagte Bilag 2. Naar der nu var Grund til at udstrække Kommunitetets Forsorg for en Regensalumnus til at sørge for, at han traadte ind i Embedslivet med ordentlige Tænder og derfor med en god Fordøjelse og en tydelig Udtale — en Velgjerning imod ham, der ikke var uden Interesse for det Offentlige — syntes der at være selv samme Grund til en saadan Forsorg ogsaa for den Kommunitetsalumnus, der ikke tillige er Regensalumnus, idet den Omstændighed, at denne ikke har fri Bolig, maa være ligegyldig. Denne samme Overvejelse, der her var anvendt paa en enkelt Art af Specialistbehandling, syntes fremdeles at maatte indtræde for Bevillingen i det hele, saaledes at dennes bestaaende Indskrænkning til kun at gjælde Regensalummer viste sig i det væsentlige at hvile paa Bevillingens historiske Oprindelse, nemlig fra den Tid, da Bevillingen, som forrest i denne Skrivelse bemærket, alene havde det Øjemed at sende saadanne Regensalummer til Hospitalet, som ved Sygdom bleve besværlige for Kontubernaler eller for Regensens Beboere i det hele.

Naar der skulde søges forøget Bevilling til den Bekostning, som kunde antages at være forbundet med den her foreslaaede Foranstaltning, maatte Udgangspunktet være den nuværende Bevillings virkelige Størrelse, i hvilken Henseende det foran var forklaret, at den gennemsnitlige Regnskabssum for de 5 sidste Finansaar havde været 1594 Kr. 48 Ø. Under Hensyn til tilfældige Omstændigheder, der havde gjort dette Beløb saa højt, antoges imidlertid den hidtilværende Bevilling til *Regensalummer* at maatte anslaas til 1500 Kr. Under Henvisning til Bilag 2 maatte det fremdeles antages, at den her anslaaede Bevilling af 1500 Kr. burde forhøjes med $\frac{2}{3}$, for at de Kommunitetsalummer, der ikke tillige ere Regensalummer, kunde medtages, altsaa med 1000 Kr. til 2500 Kr. Det var her ikke overset, at Regenslægen ifølge sin Instrux af 11te Februar 1891, jfr. Univ. Aarb. f. 1890—91 S. 589—90, havde oppebaaret et særligt Vederlag for hvert 1ste Sygebesøg hos en Regensalumnus med Huslejegdgtjørelse, som ikke var i Stand til at søge Regenslægen, hvilken Udgift paa Bilag 1 var opført med i Gjennemsnit 15 Kr. i hvert Finansaar, medens Antallet af Regensalummer med Huslejegdgtjørelse var steget fra omtrent 18 i 1896—97 til omtrent 36 i 1900—1901. Det var ganske vist, at Udsigten til at afholde denne Udgift vilde stige, naar der under Bevillingen inddroges omtrent 80 Kommunitetsalummer uden Bolig paa Regensen, men en saadan Merudgift, som vilde være højst vanskelig at beregne, vilde næppe kunne faa nogen Betydning for foranførte Kalkule. Til den ifølge det foranførte forøgede Udgift i det hele paa Kommunitetets Bevilling under Udgiftspost 1, Til direkte Understøttelse og Anvendelse for de Studerende, vilde komme en Forøgelse af Honoraret for Regens- og Kollegielægen. Dette Honorar var ved Finansloven for 1901—1902, jfr. Rigsdagstidende 1900—1901 Tillæg B. Sp. 1361—64, blevet reguleret til 800 Kr. aarlig, men syntes, naar det maatte blive overdraget Regens-

lægen yderligere at behandle de Kommunitetsalumni, der ikke tillige ere Regensalumni, altsaa ifølge Bilag 2 et Antal af omtrent 80 Studenter, at burde forhøjes med 200 Kr. til 1000 Kr.

Bilag I.

Det anvendte Beløbs Fordeling efter de forskellige Sygdomme.

I. Absolut.

	Øjensygd.	Tandsygd.	Hals-, Øre- og Næsesygd.	Nervesygd.	Sygebesøg hos Alumni udenfor Regensen.	Hospitalsophold.	Uangiven Sygdom.	Massage.	Medicin.	Forskjellige Udgifter.	Ialt.
	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
1896—97	179.50	401. „	70. „	18. „	10. „	285.98	19.50	42. „	188.74	21.70	1236.42
1897—98	163. „	664.50	105. „	20. „	„	20.55	8. „	43. „	150.01	21.33	1195.39
1898—99	53.50	807. „	73.35	40. „	5. „	67.80	26. „	„	150.85	16. „	1239.50
1899—1900	169.60	838.50	376. „	„	35. „	602.30	10. „	45. „	247.06	28. „	2351.46
1900—1901	231.30	739. „	360. „	„	25. „	164.34	48. „	56. „	259.99	66. „	1949.63
1896—1901	796.90	3450. „	984.35	78. „	75. „	1140.97	111.50	186. „	996.65	153.03	7972.40
Gjennemsnitlig	159.38	690. „	196.87	15.60	15. „	228.19	22.30	37.20	199.33	30.61	1594.48

II. Procentvis.

	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	
1896—97	14.5	32.4	5.6	1.5	0.8	23.1	1.6	3.4	15.3	1.8	100
1897—98	13.6	55.4	8.8	1.7	„	1.8	0.7	3.6	12.6	1.8	100
1898—99	4.3	65.1	5.9	3.3	0.4	5.4	2.1	„	12.2	1.3	100
1899—1900	7.2	35.7	16. „	„	1.5	25.6	0.4	1.9	10.5	1.2	100
1900—1901	11.9	37.9	18.5	„	1.3	8.4	2.4	2.9	13.3	3.4	100
Gjennemsnitlig	10.	43.3	12.3	1.	1.	14.3	1.4	2.3	12.5	1.9	100

Aarlig pr. Individ.

	Alumnernes Antal (gjennemsnitlig).	Øjensygd.	Tandsygd.	Hals-, Øre- og Næsesygd.	Nervesygd.	Sygebesøg.	Hospitalsophold.	Uangiven Sygdom.	Massage.	Medicin.	Forskjellige Udgifter.	Ialt.
	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
1896—97	118.75	1.51	3.38	„ 59	„ 15	„ 08	2.41	„ 17	„ 35	1.59	„ 18	10.41
1897—98	121.	1.34	5.49	„ 87	„ 17	„ „	„ 17	„ 07	„ 35	1.24	„ 18	9.88
1898—99	126.33	„ 42	6.39	„ 58	„ 32	„ 04	„ 54	„ 20	„ „	1.19	„ 13	9.81
1899—1900	132.67	1.28	6.32	„ 83	„ „	„ 26	4.54	„ 08	„ 34	1.86	„ 21	17.72
1900—1901	136.67	1.69	5.41	2.63	„ „	„ 18	1.20	„ 35	„ 41	1.90	„ 49	14.26

Bilag II.

Antal af Kommunitetsalumni, der ikke tillige ere Regensalumni.

Finansaar.	Kommunitetsalumni ialt (gjennemsnitl.).	Regensalumni (gjennemsnitl.).	Altsaa Kommunitetsalumni, som ikke tillige ere Regensalumni (gjennemsnitl.).
1896—97	199.83	118.75	81.08
1897—98	201.17	121. „	80.17
1898—99	208.75	126.33	82.42
1899—1900	215.25	132.67	82.58
1900—1901	218.42	136.67	81.75

I Skrivelse af 15de November 1901 til Ministeriet bemærkede Konsistorium, at det ligesom Stipendiebestyrelsen varmt maatte anbefale Kvæstors Forslag, og indstillede, at der til Finanslovforslaget for 1902—1903 maatte blive stillet Ændringsforslag om at forøge det i Kommunitetets Budget for Bevillingen til syge Regensalumners Kur og Pleje anslaaede Beløb af 900 Kr. med 600 Kr. til 1500 Kr. og tillige udvide Bevillingen til at gjælde for „Syge Regens- og Kommunitetsalumners Kur og Pleje“, saaledes at den af denne Grund forhøjedes fra 1500 Kr. med 1000 Kr. til 2500 Kr., i hvilket samlede Øjemed Udgiftspost 1, til direkte Understøttelse og Anvendelse for de Studerende, forhøjedes med ialt 1600 Kr., — samt at der i Forbindelse hermed maatte blive stillet Ændringsforslag om at forøge Udgiftspost 4 c., den samlede Sum til Honorarer, med 200 Kr., nemlig til Forhøjelse af Honoraret for Lægen ved Regensen og Kollegierne (eller, som Betegnelsen da maaske rettere maatte blive, Lægen ved Kommunitetet og Kollegierne) fra 800 Kr. til 1000 Kr.

Til 2den Behandling i Folkethinget af Finanslovforslaget for 1902—1903 blev der stillet Ændringsforslag om Forhøjelse af Beløbene paa Kommunitets Udgiftspost 1, til direkte Understøttelse og Anvendelse for de Studerende, med 1600 Kr. og paa Kommunitetets Udgiftspost 4. c., den samlede Sum til Honorarer, med 200 Kr. Forslaget blev tiltraadt af Folkethingets Finansudvalg, jfr. Rigsdagstidende 1901—1902 Tillæg B. Sp. 365—68, vedtaget af Rigsdagen og Forhøjelserne optagne paa Finansloven for 1902—1903.

— Fra Kredslæge A. Gramstrup modtog Konsistorium under 7de Maj 1901 et Andragende om Bistand til Oprettelsen af en *Sygekasse for mindre velstillede Studenter og Polyteknikere*, idet han henviste til de uheldige Forhold, hvori de vare stedte, naar de bleve syge. For aktive Medlemmer af en saadan eventuel Sygekasse var Kontingentet tænkt at blive 50 Øre om Maaneden, altsaa 6 Kroner om Aaret. Da der nu efter Sygekassestatistikken mentes at burde beregnes en Udgift af 7 Kroner om Aaret for hvert Medlem, som dog i et Aar, hvor der var megen Sygdom, kunde stige til omtrent 10 Kroner, og da der af 6 Korporationer, nemlig Studenterforeningen, Studentersamfundet, Studenterhjemmet, Akademisk Skyttekorps, Studentersangforeningen og den polytekniske Forening, var givet Udsigt til et aarligt Tilskud af 1 Krone om Aaret for hvert aktivt Medlem i den eventuelle Sygekasse, saaledes at den forventede ordinære Udgift af 7 Kroner om Aaret for hvert Medlem derved vilde være dækket, ansøgte der om Tilsagn af pekuniær Støtte, saafremt der i et Aar med megen Sygdom skulde medgaa mere end 7 Kroner for hvert aktivt Medlem, saa at Sygekassen kunde blive en stabil Hjælp. I Forbindelse hermed ansøgte der om, at der af Konsistorium maatte blive valgt et Medlem til Forhandling om Sagens praktiske Gjennemførelse.

I den af *Universitetets Kvæstor* under 14de Oktober 1901 afgivne Erklæring bemærkedes følgende. Den pekuniære Støtte, hvorom der var ansøgt i Andragendet, maatte søges bevilget af Lovgivningsmagten under Kommunitetets Budget. Det vilde være bekendt, at der paa dette Budget allerede var en Bevilling til syge Regensalumners Kur og Pleje. Om Ud-

videlse af denne Bevilling til at omfatte de Kommunitetsalumner, der ikke tillige ere Regensalumner, havde han under Dags Dato fremsendt et Forslag til Konsistorium, ledsaget af de ogsaa med denne Skrivelse følgende Bilag Nr. 1 og Nr. 2, der blandt andet viste den Anvendelse til Specialistbehandling, som den ovennævnte Kommunitetsbevilling havde faaet, og som langt gik ud over den Hjælp, der af en Sygekasse vilde kunne ydes. Det var ganske vist af Kredslæge Gramstrup bemærket, at den paatænkte Sygekasse var tænkt at yde Hjælp af Specialister i Øjensygdomme, Øre-, Hals-, Næse- og Svælgsygdomme samt Hud- og Kjønsygdomme, men bortset fra, at der her ikke var nævnt Tandsygdomme, som med Plombering og Indsættelse af nye Tænder medtog omtrent 43 pCt. af Kommunitetets Bevilling for Regensalumner, kunde det næppe i det foreliggende Andragende være ment, at den paatænkte Sygekasse skulde afholde Udgifter til Brillor og Pincenez eller ved forefaldende Lejlighed Massage, Brokbandager eller Istandsættelse af en mekanisk Haand, saaledes som Tilfældet var ved Kommunitetets Bevilling. Allerede i den her fremsatte Fordel ved Kommunitetets Bevilling for syge Regensalumner havde Kvæstor set en Grund til i fornævnte Andragende til Konsistorium af Dags Dato at foreslaa en Udvidelse af denne Bevilling til at omfatte samtlige Kommunitetsalumner. Idet han iøvrigt herom henviste til den i sit Andragende givne Begrundelse, skulde han her kun tilføje, at han til Opnaaelse af den ønskede Bevillingsforøgelse havde troet det rigtigt at blive indenfor den bestaaende Ramme for Bevillingen og paavise den nu foreslaaede Udvidelse som medført af Bevillingens historiske Udvikling. Derimod havde han ikke anset det for rigtigt at træde udenfor den for Bevillingen bestaaende Ramme ved at medtage Alumner paa Kollegierne eller polytekniske Studerende, endog bortset fra, at Initiativet i saa Henseende i hvert Fald ikke med Kjendskab til Forholdene vilde kunne tages af ham. Det var Opnaaeligheden af en Forbedring i de bestaaende Forhold, som han stadigt havde troet at burde have for Øje, og det vilde i de af ham givne Oplysninger findes paavist, at Bevillingen, saaledes som den nu var, ogsaa kun var opnaaet i Trin efter Trin.

Inden han gik over til at betragte Forholdet imellem det saaledes fra ham foreliggende Forslag og det af Kredslæge Gramstrup fremsatte Ønske om pekuniær Støtte for en paatænkt Sygekasse, skulde han bemærke, at der under de vedtagne Bestemmelser for denne fandtes optaget, at Sygekassen ikke skulde søge Statsanerkjendelse, da man derved lettere vilde kunne afpasse den efter Studenternes særlige Interesser. Herfra vilde Kvæstor kunne tænke sig hentet en Bemærkning om, at der for den paatænkte Sygekasse vilde kunne fastsættes en Vedtægt, hvorefter der ydedes Medlemmerne netop den ud over andre Sygekassers Formaal naaende Hjælp, som for ham var en Grund til først og fremmest at søge den bestaaende Kommunitetsbevilling udvidet. Bortset fra den Forskjel der altid vilde blive imellem en Hjælp, der ydedes uden Kontingent, og en Hjælp, der kun ydedes mod et saadant, skulde han allerede her bemærke, at, dersom virkelig den paatænkte Sygekasse skulde kunne faa et saa ud-

videt Formaal, vilde derved den Hovedindvending mod Andragendet, som han nu skulde komme til, vinde i Styrke.

Det var en smuk Tanke, der fortjente al Opmærksomhed, at give mindre velstillede Studenter og Polyteknikere Hjælp til Selvhjælp i Sygdomstilfælde, men den Udformning i Bestemmelser, som denne Tanke havde faaet i det foreliggende Andragende, syntes ikke at være tilstrækkelig til at forklare, hvorom Talen egentlig var. Af Spørgsmaal, hvis Løsning end ikke var antydet, skulde nævnes, om den ved Indmeldelsen mindre velstillede Student skulde udtræde, naar han ophørte at være mindre velstillet, samt om han skulde udtræde, naar han blev Kandidat eller helt ophørte at studere, Spørgsmaal, som dog maatte faa den største Betydning for den paatænkte Sygekasses Præg, idet der var en afgjort Forskjel imellem en Sygekasse for vedblivende ubemidlede Studenter og en Sygekasse for akademiske Borgere, som engang have været mindre velstillede. Selv om den paatænkte Sygekasses Formaal var fremstillet med større Klarhed, vilde Opnaaelsen af den ønskede Bevilling hos Lovgivningsmagten dog formentlig møde Hindring i den Omstændighed, at Kommunitetet, som det vel var Mening, uden Grænse skulde betale det Tilskud, som en for Universitetets Autoriteter fremmed Institution fandt det rigtigt at nødvendiggjøre. Som allerede ovenfor anført, var der tilmed allerede i Andragendet bemærket, at Sygekassen tænktes afpasset efter Studenternes særlige Interesser, og endog den herefter videst gaaende Forsorg for Medlemmerne vilde være uden nogen som helst pekuniær Risiko for Sygekassen, saafremt Kommunitetet havde Forpligtelse til efter Regning at dække Underskudet. Men en Bevilling, der gik ud paa, at Kommunitetet skulde give en fremmed Institution carte blanche paa at ordne Sygekassehjælp for Studerende, vilde umuligt kunne opnaas. Og, selv om der maatte blive fastsat en Grænse for Kommunitetets Tilskud pr. Individ, f. Ex. i 3 Kr. pr. Individ, jfr. den i Andragendet indeholdte Meddelelse om Sygekassestatistikken, medens Andragendet ikke nævnede nogen saadan Grænse, vilde dog det Ubestemte i Tilskudets Beløb vedblive, saa længe der ikke var nogen Grænse for Sygekassens Medlemsantal.

Skulde der overhovedet være Tale om at udforme den fremsatte Tanke, saaledes at en Bevilling skulde kunne opnaas, maatte man vide, hvad man gik ind til. Dette vilde kunne opnaas, saafremt der søgtes bevilget et bestemt Beløb, der ikke maatte overskrides og af en Universitetsautoritet kunde uddeles til dertil værdige, ubemidlede Studerende som Bidrag til Kontingent i en Sygekasse. Saa vidt Kvæstor kunde se, vilde det ad denne Vej kunne naas, at Kommunitetets Hjælp til Selvhjælp i den ommeldte Henseende kom Studerende til gode, der i Virkeligheden studerede og i Virkeligheden vare værdige til saadan Hjælp, ogsaa deri, at de vare mindre velstillede. Men han kunde ikke se rettere end, at det i hans Andragende af Dags Dato fremsatte Forslag til Udvidelse af Kommunitetets bestaaende Bevilling til syge Regensalumni turde fortjene at fremmes ogsaa forud for et saadant Forslag af helt ny Beskaffenhed som det forommeldte, allerede fordi hans Forslag traadte frem næsten som en

Konsekvens af den Velvillie mod syge og trængende Studenter, som Lovgivningsmagten allerede var gaaet ind paa, og derfor turde haabes at kunne fremsættes med Udsigt til at gaa igjennem. Det vilde ogsaa altid blive et Spørgsmaal, om unge Studenter selv eller deres Paarørende vilde fatte det Rigtige i at søge Sikring af Sygehjælp, naar de skulde betale Kontingent derfor, og om altsaa en Bevilling til Sygekassehjælp i den af ham forebragte Form vilde faa nogen virkelig Betydning. Anderledes vilde det vistnok stille sig med Indmeldelser i Sygekassen, naar den, saaledes som det i Andragendet syntes at være tænkt, ifølge ubegrænset Garanti fra Kommunitet kunde i Hjælpens Omfang i Forhold til Kontingentets Beløb blive den bedst stillede Sygekasse i hele Landet.

Naar hans her fremsatte Bemærkninger maatte efterlade en Beklagelse af, at det fremsatte Andragende om Kommunitetets Tilskud til et i sig selv smukt Formaal skulde være saa vanskeligt at gennemføre, skulde dog tilføjes, at dette Andragende efter sit eget Indhold syntes at hvile paa en ganske urigtig Forudsætning. Paa Grundlag af „Sygekassestatistiken“, hvorefter der aarligt maatte beregnes ca. 3 Kr. til Læge, 3 Kr. til Medicin og 1 Kr. til Hospital pr. Individ, ansaas den ordinære Udgift for Sygekassen for dækket ved Medlemmers Kontingent 6 Kr. + Korporationers Tilskud af 1 Kr. pr. Individ, saaledes at det var det ekstraordinære Tilskud, der søgtes garanteret af Kommunitetet. Mod ovennævnte Tal havde Kvæstor intet at indvende, og heller ikke vilde der kunne være Tale om at hente saadanne Indvendinger fra de smaa Forhold, der vare oplyste i vedlagte Bilag 1. Der skulde derfor kun bemærkes, at Hospitalsopholdet for Regensalumner, der i Sygdomstilfælde maatte skaffes bort fra Regensen, maatte koste endel mere end Hospitalsophold for Studerende, som boede ude i Byen. Men den Nødvendighed for en Indtægt af 7 Kr. om Aaret pr. Individ, som Sygekassestatistiken udviste, maatte, naar den for den her ommeldte særlige Sygekasse medførte en Fastsættelse af Kontingent og Korporationstilskud til ialt 7 Kr. pr. Individ, føre til, at der for denne særlige Sygekasse sparede et ikke ringe Beløb af disse 7 Kr. pr. Individ, saaledes at der altsaa allerede heri havdes Sikring af et ekstraordinært Tilskud. Sygekassestatistiken maatte nemlig gjælde for Kvinder som for Mænd, for Gamle som for Unge, for Individuer i farlig og ufarlig Haandtering, for dem, der ifølge deres Næringsvej maatte bo usundt, og for dem, der ikke vare nødte hertil, o. s. v. Men Resultaterne af en saadan Statistik maatte uimodsigelig blive for store, naar de anvendtes paa „mindre velstillede Studenter“, altsaa væsentlig Mænd i kraftig Alder, der ikke havde nogen farlig Haandtering eller en Næringsvej, som havde Usundhed i sit Følge. Det forekom derfor Kvæstor, at det ikke var en urimelig Tanke, om Kommunitetet nu søgte at sørge for sine Alumner paa den overleverede Maade og derfor uden Kontingent til en Sygekasse fra deres Side — en Foranstaltning, der iøvrigt vilde have til Følge en Nedsættelse af Tallet paa de mindre velstillede Studenter, der tænktes hjulpede af en Sygekasse — medens det i Kredslæge Gramstrups Andragende fremsatte Formaal henstilledes til at fremmes uden Universitetets eller Kommunitetets Bistand,

dog saaledes at der fra Universitetets Side gaves Udsigt til en Medvirken til at løse det nu fremsatte Spørgsmaal i en eller anden Form, naar der ad Aare maatte blive indgivet et Andragende, grundet paa saadanne Oplysninger om den med en Sygekasse for mindre velstillede Studenter og Polyteknikere forbundne Risiko, som først kunde fremkomme, naar en saadan særlig Sygekasse, grundlagt paa den almindelige Sygekassestatistik, i fornøden Tid havde været i Virksomhed.

Efter at Konsistorium havde indhentet Stipendiebestyrelsens Udtalelse, tilskrev Konsistorium under 13de November 1901 Kredslæge Gramstrup i Overensstemmelse med den i Slutningen af Kvæstors Erklæring anførte Henstilling.

5. Forhøjelse af Beløbet til Regensens Læseindretning, Musikstuens Opvarmning, extraordinært Brændetillæg til Regensalunnerne m. m.

Fra Stipendiebestyrelsen modtog Konsistorium under 25de Juni 1901 et af Regensprovsten anbefalet Andragende fra Viceinspektoren paa Regensen om, at der maatte blive søgt tilvejebragt en Forhøjelse af 500 Kr. af det aarlige Beløb af Kommunitetets Midler til *Regensens Læseindretning*.

Viceinspektør bemærkede, at det hidtil for Læseindretningen normerede aarlige Beløb af 1000 Kr. var fastsat ved kgl. Resolution af 1ste Januar 1839 og siden den Tid havde bestaaet uforandret, uagtet saavel den egentlige Boglitteratur som særlig Blad- og Tidsskriftlitteraturen siden den Tid var tiltaget i overordentlig Grad. Af dette Beløb skulde endvidere ikke alene Udgifterne til Læsestuens Forsyning med Bøger, Blade og Tidsskrifter, men ogsaa adskillige andre Læsestuen vedrørende Udgifter afholdes. I Viceinspektørens Instrux § 3 hed det, at han af den normerede Sum havde at afholde „samtlige Læseindretningens Udgifter til Anskaffelse af Bøger m. v., til Renholdelse, til Budtjeneste, til Inventariets Vedligeholdelse o. s. v“. Med Hensyn til Fordringen om Inventariets Vedligeholdelse af den normerede Sum havde det faktisk vist sig, at der af denne intet havde kunnet afses til dette Formaal, og det blev derfor i forrige Aar nødvendigt at forlange en extraordinær Bevilling paa 990 Kr. for at bringe Læsestuens og Bibliothekets Inventar i brugelig Stand. De Læsestuen paahvilende Udgifter vare: Viceinspektørens Honorar 100 Kr., Renholdelse af Læsestuen 96 Kr., Budtjeneste 24 Kr., Nytaarsgratiale 15 Kr., Flygelets Pasning 20 Kr., Blade og Tidsskrifter 400 Kr., løbende Subskriptioner 150 Kr., Mapper, Skrivematerialier og andre Smaaudgifter 45 Kr., ialt 850 Kr. Til Rest blev saaledes til det egentlige Bogkøb, til Indbinding m. m. ialt 150 Kr. aarlig, og selv om hertil lagdes det Beløb af i Regelen 50—100 Kr., som Læsestuens aarlige Auktion indbragte, vilde det dog ses, at det saaledes disponible Beløb næppe kunde anses for at være tilstrækkeligt til at fyldestgøre hverken de Fordringer, som man nu med Billighed kunde stille, eller de Krav, som man ved Læseindretningens Oprettelse i sin Tid havde havt for Øje til Alumnernes Tarv. I Universitetsdirektionens Indstilling af 1838 om

Læseindretningens Oprettelse blev denne Institution betegnet som: „en særdeles gavnlige Indretning, som kunde have en væsentlig Indflydelse dels til at befordre en videnskabelig Sands blandt Alumnerne, dels til at gjøre dem Opholdet paa Regensen kjærere og derved befordre Flid og Orden blandt dem“. Den i denne Udtalelse fremsatte Forventning var gennem Tiderne bleven fuldstændig bekræftet, og der var ingen Tvivl om, at Regensens Læseindretning var et stort Gode, der i allerhøjeste Grad blev skattet og paaskjønnet af Alumnerne, saavel som af de ikke faa, udenfor Regensen boende Kommunitetsalumner, der benyttede deres Ret til at færdes dér. Der vilde saaledes antagelig være al Grund til med Nutidens forøgede Krav for Øje at søge at skaffe Læseindretningen noget bedre pekuniære Forhold at virke under.

I Henhold til Konsistoriums Indstilling af 2den Juli 1901 blev der paa Finanslovsforslaget for 1902—1903 stillet Forslag om Forhøjelse af Beløbet paa Kommunitetets Udgiftspost 1. l., Regensens Læseindretning, med 500 Kr., jfr. Rigsdagstidende 1901—1902 Tillæg A. Sp. 1129—30. Forslaget blev vedtaget af Rigsdagen og Forhøjelsen optaget paa Finansloven for 1902—1903.

— I et af Konsistorium under 2den Juli 1901 til Ministeriet indsendt, af Regensprovsten og Stipendiebestyrelsen anbefalet Andragende ansøgte Regensens Viceinspektør om, at der maatte blive søgt bevilget 15 Tdr. Kokes aarlig, for at den til Regensens Læsesal stødende *Musikstue* kunde holdes opvarmet om Vinteren hele Dagen. I Andragendet oplystes det, at medens Læsestuen i Vintermaanederne holdtes opvarmet hele Dagen igennem, havde Musikstuen hidtil kun været opvarmet i de Aften-timer, da det var Alumnerne tilladt at benytte Flygelet, og Firmaet Hornung & Møller, der i Henhold til Bevilling paa Finansloven for 1900—1901 havde leveret et nyt Flygel, havde gjort opmærksom paa, at dette vilde lide Skade, hvis det udsattes for den stærke Temperaturforandring, der vilde fremkomme, hvis Lokalet i Vintertiden kun blev opvarmet et Par Timer daglig. Det vilde tillige være hensigtsmæssigt og ønskeligt, om Musikstuen ligesom Læsesalen var til Raadighed som Opholdsstue hele Dagen. Efter Konsistoriums Indstilling blev Beløbet paa Kommunitetets Udgiftspost 4. d., Brændsel til Regensens Embedsmænd og Betjente samt til Læseindretningen m. m., paa Finanslovsforslaget for 1902—1903 foreslaaet forhøjet med 30 Kr., jfr. Rigsdagstidende 1901—1902 Tillæg A. Sp. 1135—36. Forslaget blev vedtaget af Rigsdagen og Forhøjelsen optaget paa Finansloven for 1902—1903. Ved Skrivelse af 23de Maj 1902 bifaldt Ministeriet, efter Konsistoriums Indstilling, at den paa fornævnte Udgiftspost 4. d. for Finansaaret 1901—1902 givne Bevilling af 100 Tdr. Kokes maatte overskrides med 15 Tdr. Kokes, som vare medgaaede til Musikstuens Opvarmning i Vinteren 1901—1902, mod fornøden Forklaring i Regnskabsoversigten.

— Ved Skrivelse af 25de Marts 1902 bifaldt Ministeriet, efter Indstilling fra Stipendiebestyrelsen og Konsistorium, at der for Finansaaret 1901—1902 *extraordinært* maatte anskaffes under Kommunitetets Udgiftspost 1. k. 20 Favne *Brænde til Regensalumnerne*, saaledes at et passende

Kvantum forlods tilbageholdtes til de nye indkommende Alumner, og at Resten fordeltes efter Stipendiebestyrelsens Skjøn, samt under Udgiftspost 4. d. $\frac{1}{2}$ Favn Brænde til Regensens Viceinspektør, saaledes at Savning og Hugning af denne $\frac{1}{2}$ Favn blev at udrede af den Paagjældende selv, alt mod at der i Regnskabsoversigten optoges fornøden Forklaring om de derved bevirkede Overskridelser af de ved Finansloven normerede Kvantiteter.

— Stipendiebestyrelsen bevilgede under 17de Maj 1902, at der af det til Regensens Læsestue normerede Beløb maatte anvendes indtil 150 Kr. til Anskaffelse og Indbinding af 100 Explr. af en ny *Regensvisebog* til Brug ved festlige Sammenkomster paa Regensen. Viceinspektøren havde i den Anledning anført, at Regensen, efter at den i Aaret 1848 udgavne *Regensvisebog* var gaaet af Brug, havde hjulpet sig ved i sin Tid at anskaffe et Antal af Studenterforeningens ældre *Visebog*. Af disse var der kun to meget medtagne Exemplarer tilbage, og da der i Studenterforeningens nye *Visebog* fra 1892 kun var medtaget én eneste *Regenssang*, vilde Anskaffelsen af et Antal Exemplarer af denne *Visebog* ikke kunne tilfredsstille den Trang, der ved Gilderne jævnlig viste sig til syngelige *Texter*, der omhandle Regensen og dens Forhold. Det var et almindeligt Ønske mellem Alumnerne, at de smukke Sange fra Regensens Glansperiode i første Halvdel af det 19de Aarhundrede, der for en stor Del endnu fuldt ud havde bevaret deres Friskhed og Aktualitet, atter kunde komme i levende Brug derinde, og det havde gjentagne Gange foranlediget Nedsættelsen af Komitéer til Udarbejdelse af en ny *Regensvisebog*. Komitéernes Arbejde var dog stadig strandet paa den praktiske Vanskelighed, at man ikke havde ment at kunne skaffe Midler til Sagens økonomiske Gjennemførelse. Denne Vanskelighed vilde man nu forholdsvis let kunne komme over, da den Schubothese Boghandel havde tilbudt at tage en *Regensvisebog* paa Forlag, saafremt der blot sikredes den en Afsætning af 100 Explr. til Regensens Brug. „*Regensens Visebog*“, hvis Udgivelse blev besørget af Viceinspektør S. Skouboe med Bistand af Cand. mag. V. B. Lorenzen og Stud. theol. K. Gjørup, udkom i Efteraaret 1902. Foruden Sange og oplysende *Noter* til disse indeholder den en *Tidstavle*, hvori gives en kronologisk *Oversigt* over Regensens Historie gennem Tiderne.

— Fra Stipendiebestyrelsen modtog Konsistorium under 8de November 1901 et Andragende fra Regensprovsten om, at der maatte blive søgt en *Bevilling* paa 295 Kr. til Opførelse af et Halvtagskur i Regensens Gaard til Hensættelse af de Alumnerne tilhørende *Cycler*. Regensprovsten oplyste, at der i længere Tid havde været en følelig Trang til et *Cycleskur*. Det var navnlig de medicinske Studerende, der trængte til Cyclen som Befordringsmiddel paa Grund af de lange Distancer mellem Regensen og de medicinske Studenters Førelæsnings- og Øvelsessteder, men ogsaa for andre Studerende kunde det være af stor Betydning, f. Ex. naar de havde Undervisningstimer paa fjerntliggende Steder, eller naar de spiste hos Slægt og Venner i Byens Udkanter. Der fandtes imidlertid ikke paa Regensen noget Sted, som egnede sig til Anbringelse

af Cyklerne; de maatte enten staa paa Trappegangene, hvor de vare til megen Gene, eller nedsættes i Brændekjælderne, hvorved de paa forskjellig Maade vare udsatte for Overlast. Efter Udtalelse af Bygningsinspektøren vilde et Cykleskur kunne anbringes op mod Trinitatis Præstegaards Mur, og Udgiften til Opførelsen af et Cykleskur, der maatte være solidt, da Cyklerne skulde kunne staa der baade Dag og Nat, vilde, naar det beregnedes til 16 à 20 Cykler, ifølge Bygningsinspektørens Overslag blive 295 Kr. I Henhold til Konsistoriums Indstilling af 15de November 1901 til Ministeriet blev der til 2den Behandling i Folkethinget af Finanslovforslaget for 1902—1903 paa Kommunitetets Udgiftspost 7. a. 2., Hovedistandsættelser, optaget fornævnte Beløb til et Cykleskur. Forslaget blev tiltraadt af Folkethingets Finansudvalg, jfr. Rigsdagstidende 1901—1902 Tillæg B. Sp. 367—68, vedtaget af Rigsdagen og Beløbet optaget paa Finansloven for 1902—1903.

6. Rentefrie Laan af Kommunitetets Midler til ubemidlede Studerende.

I Finansaaret 1901—1902 indkom der til Stipendiebestyrelsen ti Begjæringer om at erholde Laan. Der blev bevilget syv Studenter Laan, to paa 200 Kr., fire paa 150 Kr. og et paa 100 Kr. Udsættelse med Laans Tilbagebetaling blev tilstaaet syv Studenter.